

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Den XIII [i. e. XV]. Statie. Wt-treckinge der cleederen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

DE XIII. STATIE.

Wt-treckinge der cleederen.

Hier met onsprekelijke pijn en vernieuwen der aengebacken wonden, ende vergieten des dierbaer Bloets, zija de cleederen Christi Iesu wreede-lijck uyt-getrocken. De ongenadige Ioden presenterē hem wijn met gal- le ende myrrhe ghemenghelt.

G H E B E D T.

God verhoort ons
 versuchten en in-
 nige begeerten! En
 isst noch nietghe-
 noech geleden voor
 ons catijbige/ende
 ellendige mensche?
 waer toe desen nieuwe stroom des
 Bloets? O grondeloose liefde! o
 onepudelijke goetheyd! Wy ver-
 soecken upt alder herten/ door dese
 verneude wondē/ ende verscheur-
 de leden/ door die bitter galle ende
 myrche/ laet ons eer sterben/ dan
 eenige bitterheyt/ en galle van haet
 ende nijt teghen iemant in't her-
 te te draeghen/ ende alsoo scheuren
 dat cleedt der broederlijke liefde:
 gheeft ons dan gracie/ o Heere! op
 dat wy aldus beginnen met alle
 liefde u te loben ende te dancken/
 ende hier naemaels met alle de
 Heplighen in alle Eeuwen der
 Eeuwen. Amen.

MEDITATIE.

Bereydinghe.

Eerste deel der Meditatie.

O Me beter (mijn siele) dit come
 passieuselijc mystert te medi-
 teren/wilt aenmerckē dat ghy inde
 tegenwoordicept zijt van dien ho-
 gen Godt/ die hier soo schandelijch
 ontcleet wort; dat het den gene is/
 die alle dingen becleedt/ de hemelen
 met de wolcken / de boomen met
 bladeren/de aerde met cruyden en-
 de blommen; dat hy nu van sijn
 eyghen cleederen berooft wort om
 uwen 't wille / 't welck u moet be-
 weeghen / om met een diepe oodt-
 moedighedt u ghebedt te gaen be-
 ginnen / hebbende alsulcke meez-
 ninghe om Godts wille te vol-
 brenghen / als staet inde bereyding-
 ge vooz de eerste Meditate. fol. 4.

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

Den nu den vernroeyden
 Salighmaker boden op den

H 4

cleedt/

224 Den Bloedigen Bruydegom
bergh van Calbarien ghecomen /
ende van syn swaer Cruyte ont-
laden was / als nu alle reden was
berheysfchende / dat hy wat stille-
kens soude hebben moghen sitten
oft ligghen / om een luttelken te ru-
sten / soo en hebben de felle beulen
hem gheen respijt ghegeven / maer
hem ghelijck leuwen omringhe-
lende / hebben begonst syn clee-
ren af te trecken / met een onspze-
kelycke woertheydt / de welcke nu
teenemael aen syn ghebenedijdt
lichaem waeren aengebaken dooz
de menichte van't dierbaer bloedt /
dat uyt alle syn wonden ghebloeyt
was. Soo dat daer mede al syn
wonden op een nieuwo vernieuwt
wierden / die oberbloedigh bloedt
van alle canten waren gietende
met een onberdraeghelycke smer-
te. Ende hebbē den alder-eerlijck-
sten Heere alsoo naecht ghelaten /
om hem niet alleen onberdraghe-
lycke pijnē aen te doen / maer oock
met onspzekelycke schaemte te
verbullen.

Con-

Confideratie oft over-legginghe
van dit myfterie.

Derde deel vande Meditatie.

Mijn ziele die nu dese wonder-
derlijcke Hiftorie zijt hoor-
rende / hoe die wreede tyranen
af-getrocken / oft / ont beter te
fegghen / af-gheftroopt hebben al-
le de cleederen van uwen Godt.
Wat pijn ende wat toornent
meynt ghy dat hy moet ghele-
den hebben? Dit suldy eenich-
fins connen ghewaeft worden / in-
dien ghy overpeyft / wat pijn dat
een menfche lijdt / als-men maer
een hart ghebaken plaefter van
een wonde af-treecht / t'welck hoe
foethens datment doen kan / al-
laetmen die ront-om de wonde
wepcken / nochtans doet hy een seer
groote finerte / soo dat die gequet-
fte dickmaels seer jammerlijck
roepen ende fchrepen. Wat pijn
moefte dan wesen die gheene van
uwen Salighmaker / van wiens
H. Lichaem gheen plaefter / maer
een hart-gebaken cleedt; niet van

een wonde / maer van sijn gheheel
 doozwont lichaem / niet en wierd
 soethens af-ghedaeu / maer met
 byandsche wreethed af-getroc-
 ken / soo dat daer dooz alle sijne
 W. wonden op een nieuw ober-
 bloedelijck begonsten te bloeden.

Maer om dit te doe / wat meynt
 dy datse maecten met de doozne
 croone / bande welke al en spreekt
 dat Euangelie niet / nochtans ist
 seker datse moeste op het hooft
 blijven / oft af-ghedaeu worden.
 Bleeft sy op sijn hooft / hoe men-
 ghen doozen heeft daer aen ghe-
 haecht / in't ober sloopen van sijn
 cleederen? hoe moesten alle die an-
 dere steken doen d'een sijde vande
 croone soo gheroert ende ghelust
 wierdt? Als men ons maer met
 een happe en trecht / wop comen
 'tselue qualijck lijden. hoe moeste
 dan onsen Salighmaker te moe-
 de wesen / in't koteren van alle dese
 dooznen als men dat cleedt ober
 sijn hooft trock?

Ende indien sy die doozne croo-
 ne af deden / wat torment moet sy

ghele-

gheleden hebben in't upt-trecken /
ende weder insteken der doornen?

Soo hebben sy hem dan sonder
eenich medelijden sijn cleederen
upt-getrocken / ende naecht voor
al de werelt ghestelt / soo mis-
maecht / dat hy meer ghelijckenisse
hadde van een beeste die verschyge
slaghen is / dan van een mensche.
Want dat dierbaer bloedt / upt
het hooft / upt het aenschijn / upt
alle die wonden was bloepende
lancks het hant / lancks den hals /
ende lancks al het lichaem totter
aerden toe.

Wynst eens / hoe dat doornont
lichaem dat wonde op wonde had-
de / deurgædt ende gescheurt was /
inden wint naecht ghestelt zijnde
moeste verstyben? Ende nochtans
dat alder-saechtmoedighste Lam-
meken heeft alle dese tormenten
niet alleen verduldelijck / maer met
groater begeerte om uwen't wil-
le gheleden. Siet hier mijn ziele /
die lebende fonteyne der ghenaden /
upt de welcke al dat-men soude
kannen begheeren / is bloepende.

Want uyt sijn dooz-wont lichaem
 wort ghegoten dat dierbaer bloet
 tot verlossinghe van alle onse son-
 den; uyt synen mont ontfanghen
 wy dat Goddelijck woordt/ eenige
 spijsse van onser zielen; uyt sijn os-
 ghen vallen die tranen der liefde/
 die ons ghetuyghen/ sijn ongeme-
 ten goetheydt. Maer uyt sijn her-
 te bloeyde die brandende liefde/
 die hem heeft alle dese tormenten
 om onsent wille doen aen-beer-
 dens. Wiens herte sal nu dan soo
 steenachtigh blijven dat hy dooz-
 nymende weldaden niet ver-
 weckt en sal worden tot liefde?

Affectie ende verweckinghe van
 den wille,

Vierde deel der Meditatie.

Nu mijn ziele/ siende uwen
 bruydegom hoor u staen soo
 ghewont/ bebloet/ mismaecht/ be-
 nauwt/ beschaeint / om u/ sijn lee-
 lijcke ende met sonden mismaeck-
 te bruyt / te supberen/ te ghenesen /
 te verlossen / ende te bertieren: hoe
 conde uwen alderlieffsten soo mis-
 maecht.

maeckt ghesien? soude niet willen
 gheheel in tranen smiltten om sijn
 W. Lichaem daer mede te konnen
 supberen en wasschen? Och! hoe
 gheluckigh soude zijn / dat al u
 bloedt / ende al het march van u
 lendenen mochte costelijcken bal-
 sem worden om sijn wonden te
 salven ende te ghenesen!

Maer mocht u herte in't lief-
 den vyer wel gecoocht worden om
 sijnen mont soet te maecken die soo
 bitter is gheworden / dooz den
 smaect der galle uwer sonden.
 Maer aenghesien dat ghy al dit
 met de wercken niet doen en condit /
 doet het nietten wille / doet dat ghy
 condit / ende het sal uwen berrinden
 ghenoech zijn / die meer den goe-
 den wille aensiet dan het werck.
 Volght hem na ten besten dat ghy
 condit / en aenghesien dat hy so schan-
 delijck ontcleedt heeft geweest om
 ons schandte te decken / en het cleedt
 van onnooselheyt / dat wy dooz
 onse sonde verlozen hadden / weder
 te geven / wacht u wel van't selve
 niet ueruwe sonden te besmeuren.

Siende hier (mijn ziele) den Co-
 ningh der Coninghen soo ontcleet
 ende ghebloot / om eenen waer-
 achtighen spieghel te wesen vande
 armoede / weest nu voortaan be-
 schaemt van te murmureren / cla-
 ghen ofte cleynhertigh te wesen/
 als hy u iet sal ontnemen / oft u
 laten sal in uytwendighe oft in-
 wendighe armoede. Leert hier den
 armen / blooten / naeckten / verlae-
 ten I E S U S naer-bolgen / verfoept
 al dat de werelt heeft / om hem te
 beter met naeckte ermkens t'om-
 helsen / ende soo van hem omhelst/
 ende met sijne bloote liefde beree-
 nigt te worden. Siet hier die
 schoonheydt des hemels mis-
 maecht / die opperste hoogheydt
 vernedert / dien onbedlechten spie-
 ghel der onnosselheydt ontdeekt
 Siet hier Godt van sijn cleeder-
 kens berooft / jae soo berooft dat
 hy-se nimmermeer meer aendoen
 en sal / ende in die naeckthept / ende
 naeckte armoede daer hy in moet
 sterben. Wilt ten minsten in ver-
 geldinghe u laten blooten van u-
 wen

kenepghen wille / ende soo laeten
blooten / dat ghy dien nimmer-
meer oock meer aen en doet dooz
u doot / maer alleen sijnen wille
in u laet leven / alle dinghen die u
oer-komen het sy soet of suer
ontfanghende van sijne handt.
Ende al dat ghy doet oft laet / wilt
dat alleen doen om syaen liefsten
wille te volbrenghen / ende doet u
uiterste beste om alle dinghen op
die maniere te doen die ghy meynt
dat hem alder-behaegghelijckste
wesen sal.

DEN WEGH.

CHristus word alsoo ghetrocken
tot twaelf treden.